

Predikan 2:a söndagen i Advent 2016

Glad advent! Det är den andra söndagen i advent, och kyrkan är klädd i lila, eftersom vi befinner oss i fasteperioden inför Jul - adventsfastan. "Advent" betyder som bekant "ankomst", och vi förbereder oss för Jesu ankomst.

Evangelietexten som vi läste är en av de kortaste i evangelieboken - Johannes döparen har blivit fängslad, och Jesus säger några korta meningar, tre korta saker till oss: (1.) "Tiden är inne", (2.) "Guds rike är nära", och (3.) "Omvänd er och tro på budskapet."

Låt oss börja med den första: "Tiden är inne". Hur viktigt är inte detta att inse? "Advent" betyder som sagt "ankomst", och det är faktiskt en trefaldig ankomst vi förbereder oss för: Jesu ankomst till världen i en krubba på julnatten, först och främst, ja. Men också Jesu ankomst en dag vid tidens slut, då frågetecken ska rätas ut, då Jesus ska döma oss var och en, då de sista ska bli först, då sjukdom, sorg, strid och lidande inte längre skall vara. Då Gud ska torka alla tårar från alla ögon.

Den tredje ankomsten är Jesu ankomst i ditt och mitt liv. Vad spelar det för roll att Jesus har fötts i Betlehem om han inte föds i ditt och mitt hjärta? Tiden är inne *nu*. Det är så lätt att tänka att tiden var då, eller att tiden är sen. Att det fanns en tid då jag levde för Gud, då jag var brinnande, då jag hade min chans att verkligen göra något. Eller att min tid kommer sen. Sen, när jag är färdig med utbildningen, sen, när barnen är större, sen när renoveringen är färdig, sen när jag är pensionär. Men tiden är inne, Guds rike är här och nu. Det handlar inte om att förutsättningarna måste vara de rätta, chanserna kommer inte vid specifika tillfällen, och det är inte kört. Guds rike är en ständig levande ström, en ström av den Helige Ande, som vi alltid har precis bredvid oss, och inom oss. Det är aldrig längre än ett steg för att stå i Guds ström, oavsett var vi befinner oss.

Tiden är inne för Jesu ankomst i ditt liv, idag och varje dag.

"Guds rike är nära", eller "Himmelriket är nära", som det hade hetat i ett annat evangelium. Det skall komma en dag då Guds rike bryter

igenom i allt och alla, det är vad vi har att hoppas på och lita på för vår framtid. Men redan nu spirar det. Vi lever i en värld som ofta är besatt av att hata det onda istället för att älska det goda. Kanske är det för att slippa se vår egen ofullkomlighet, kanske gör vi som Adam i berättelsen om lustgården, när Gud frågar om han ätit av frukten, och säger: "det var hennes fel!" Hatet föder rädsla, rädslan oförsonlighet och inkräkthet i oss själva. Beslut fattas i oro, människor blir hot, och främlingfientlighet och självförsvarende individualism följer. Vila i att du är ofullkomlig. Det räcker att du finns till, resten är en bonus. Gud skapar något nytt, se, det spirar redan. "Godhet och trofasthet möts, fred och rättvisa omfamnar varandra. Trofasthet spirar ur jorden, rättvisa blickar ner från himlen". Guds rike spirar redan, vi kan känna doften från den framtiden. Kärlek, fred och rättvisa. Frid, sanning och barmhärtighet. Öppenhet, nyfikenhet och glädje. Det är vad vi är kallade till.

"Guds rike" är faktiskt det som Jesus talar mest om. Han talar inte mest om hur vi ska leva, eller om rätt och fel, inte om straff och belöning, utan om Guds rike. Faktum är att Guds rike inte var en lära att lära sig, utan en verklighet att uppleva. Där Jesus gick fram, blev Guds rike synligt. Blinda såg, utstötta blev sedda, föraktade blev upprättade och sjuka blev friska. Allt det är tecken på Guds rike. Guds rike är inte ett rike av denna världen, säger Jesus. Det är en försmak av vad som ska komma, och det är något att leva i redan nu. Guds rike är nära.

Det tredje som Jesus sa var "Omvänd er och tro på budskapet" eller "Omvänd er och tro evangelium" - det glada budskapet. Här liknar Jesu uppmaning den som den nyligen fängslade Johannes döparen hade kommit med - "Omvänd er!". Men det är inte exakt samma budskap. Johannes sa "Omvänd er från era onda gärningar", medan Jesus säger: "Omvänd er och tro". Alltså "Omvänd er och lita på Gud." Att omvända sig och tro handlar inte om att klättra på en sorts godhetsstege och vända sig bort från synd efter synd, även om det nog kan vara bra att göra också, nej det handlar om att allt mer falla i Guds hand. Att låta Gud vara Gud. Att mer och mer uppleva att Gud håller. Att varje dag vända sig till Jesus och säga: "Jag är din".

Guds rike är inget man klär på sig, utan något som växer inifrån då vi befinner oss i Jesu närhet.

Det kan vara svårt att urskilja Gud i sitt liv. Ofta behövs stillhet och avskildhet för att kunna urskilja vad som är vi själva och vad som är Guds rörelse i oss. Men Guds rike är aldrig långt borta. Det finns bredvid oss, inom oss, runt omkring oss. Men det är inte att tas för givet. Det är verkligen helt avgörande att vi tar emot det, att vi omvänder oss till Jesus, att vi sätter ner fötterna i Andens ständiga ström, var vi än för tillfället står. Moder Theresa ska ha sagt att "Om du vill förändra världen, så gå hem och älska din familj". Att Guds rike finns just där du står innebär att du kan och ska söka Gud i allt. Var finns Gud mitt i din vardag?

"Ge inte upp er frimodighet" säger Paulus, "Uthållighet är vad ni behöver för att kunna göra Guds vilja och få vad han har lovat... "Min rättfärdige ska leva genom tron... men om han drar sig undan är han inte längre till någon nytta för mig".

Kanske är detta nyckeln? Att leva genom tron. Tron är inte främst ett försanthållande, en intellektuell hållning, utan något att leva genom. En tillit till att Gud är just Gud, den som bär, den som leder, den som är livets centrum. Vi blir till i mötet med varandra, säger vi ibland, men ytterst är det i mötet med Gud som vi blir oss själva.

Att leva genom tron. Att låta tron bli livets själva blodomlopp, så att vad vi än gör är det genom Gud kan vi ana Gud i det. För Gud finns inga andliga och världsliga ting eller sysslor, det är vi människor som gör sådana uppdelningar. Morgon och afton, början och slut, yta och kärna, höjder och djup, allt tillhör Gud.

Det finns ett par luriga saker med att tala så här om att leva av tro. Är det inte så att tron riskerar att bli ett nytt prestationskrav? Att det handlar om att man ska lyckas nå upp till en tro som är tillräckligt bra och tillräckligt stark? Att man kanske till och med ska tro rätt? Och, för den som tar Jesu ord om att omvända sig och tro på allvar, hur ska vi veta att just vår tro duger? Kanske har vi svårt att tro på mirakler, på att Jesus har uppstått, på delar av Bibeln eller något annat. Eller så

glömmer vi bort att vända oss till Gud alltför ofta, sätter vår lit till andra saker, söker vår tröst och trygghet på andra håll. Hur blir det då?

Ja, det här är en stor risk. Att tron blir ett krav och inte en befrielse. Men det bygger egentligen på en enda felaktighet: det bygger på att vi har kvar den där bilden av livet med Gud som en fromhetsstege, en förbättringsprocess, där målet är att långsamt färdas mot att bli moraliskt fulländade, i oss själva rättfärdiga inför Gud. Jag säger det igen: Livet med Gud handlar inte om att klättra högre och högre, utan om att hitta fler och fler falluckor i golvet där vi får falla i Guds hand. "Är min tro stor nog?" är aldrig frågan. Frågan är istället: "Är Gud stor nog?" Och svaret är alltid "Ja."

Annars har vi börjat tro på vår tro, istället för att tro på Gud. Lita inte på din tro, lita på Guds kärlek.

Så:

- "Tiden är inne": det är just nu, just här som livet med Gud lev.
- "Guds rike är nära": Det spirar redan av himmelriket på vår jord, inom oss, när helst Jesus är närvarande. Lyssna, titta, sök och finn Gud i allt.
- "Omvänd dig och tro det glada budskapet". Ta emot Guds rike som ett barn. Ett barn har tillit utan att förstå. Barn kan inte leva utan att ha tro. Det är inte själv tillräckligt. Det bästa vi har att möta Gud med är barnet inom oss, barnets hjärta, som är spontant öppet, som vågar be enkelt, som vill bli älskat. För Gud vill älska oss, och vi har bara att släppa ner händerna och ta emot honom.

Mänsklighet, ställ dörr'n på glänt - Det är advent.

Elias Eriksson, komminister i Vallentuna församling
elias.j.eriksson@svenskakyrkan.se